

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/78/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010153
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2521010153.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci obžalovanej U. M. X., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa ustanovenia § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), o sťažnosti obžalovanej U. M. X. proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo 14. júla 2021, sp. zn. 8T/48/2021, na neverejnom zasadnutí konanom 3. augusta 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovanej U. M. X. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany uznesením zo 14. júla 2021, sp. zn. 8T/48/2021, rozhodol tak, že podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) ponechal obžalovanú U. M. X. (ďalej len obžalovaná, keďže vo veci bol nariadený termín HP - § 10 odsek 13 Trestného poriadku) vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 odsek 1 písm. a), písm. c) Tr. por., podľa § 79 ods. 3 Tr. por. jej žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu zamietol a podľa § 80 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. por. nenahradil jej väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Voči tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na výsluchu, podala obžalovaná sťažnosť, ktorú odôvodnila prostredníctvom ustanovenej obhajkyne Mgr. Zuzany Jedličkovej.

V sťažnosti uviedla, že nepovažuje za správny záver súdu, že by u nej závislosť od metamfetamínu (ďalej len pervitín) mohla v prípade prepustenia viesť ku skrývaniu sa, aby sa dostala k pervitínu. Podľa záverov znalkyne MUDr. Moniky Gregorovej uvedených v jej znaleckom posudku si je ona sama vedomá všetkých dôsledkov závislosti a verbalizuje rozhodnutie abstínovať; podľa znalkyne je možné supponovať, že už samotný aktuálny výkon väzby a potenciálny výkon trestu odňatia slobody bude dostatočným averzívny faktorom ďalšieho užívania pervitínu a v klinickom obraze sú prítomné priaznivé prognostické faktory ako napr. neprítomnosť zdravotných komplikácií závislosti, bez významnejšieho postihnutia osobnosti drogou, celková štruktúra osobnosti, relatívne vytvorené pracovné návyky, okrem toho vie o možnosti dobrovoľného liečenia, ktoré by sa v jej prípade javilo zmysluplnejšie.

S poukazom na uvedené závery znalkyne je podľa obžalovanej vysoko nepravdepodobné, že by sa skrývala z dôvodu, aby sa dostala k pervitínu. Jej správanie vo väzbe je vzorové, neprejavili sa u nej ani problémy v súvislosti s abstíenciou od drog, naopak vo väzbe sa zapája do prác pre ústav - upratovanie, žehlenie a pod. Vo väzbe je viac ako 4 mesiace, čo je dostatočne dlhý čas na to, aby prebehla detoxikácia, tiež dospela k pevnému rozhodnutiu skončiť s užívaním pervitínu. V prípade prepustenia na slobodu resp. neväzobného trestného stíhania sa podrobí dobrovoľnému liečeniu ambulantne. Ďalej uviedla, že nemá žiaden záujem ujsť alebo skrývať sa, aby sa vyhla trestnému stíhaniu alebo trestu; je plne uzročená s trestnoprávnymi následkami svojho konania, jej cieľom je vyrovnáť sa s týmito následkami aj odpykaním si trestu a viesť riadny život. Ku konštatácii súdu, že má „väčšie množstvo stálych dodávateľov“ uvádza, že obžaloba sp. zn. Pv 332/20/2204-65 jej kladie za vinu, že si zadovážovala drogy „od doposiaľ nezistenej osoby v X.“, nie od viacerých osôb. Pre existenciu

väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. popri hrozbe vysokého trestu musia existovať a byť preukázané ďalšie skutočnosti, ktoré musia byť konkrétne a musia vyplývať z jej konania, prípadne z iných skutkových okolností, z ktorých možno bezpečne vyvodiť záver, že existuje dôvodná obava, že pre hrozbu vysokého trestu by mohla ujsť alebo sa skrývať, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu alebo trestu (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 187/09 z 25.novembra 2009). S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je obžalovaná toho názoru, že u nej pominula resp. sa nepotvrdila pôvodná obava ustálená pri jej vzatí do väzby, že by mohla ujsť alebo sa skrývať, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu alebo trestu, teda väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. u nej už nie je daný.

Záver súdu o existencii dôvodnej obavy (resp. o trvaní tejto dôvodnej obavy - keďže ide o rozhodovanie o ďalšom trvaní väzby), že v prípade prepustenia na slobodu bude pokračovať v trestnej činnosti, sa opiera prevažne o totožné dôvody, ako záver súdu o trvaní dôvodu útekovvej väzby, t. j. jej závislosť, čas po ktorý páchala trestnú činnosť (v zmysle obžaloby) a jej nezamestnanosť od januára 2019. Z tohto súd vyvodil, že bola finančne závislá od predaja drog, ktorý záver je len v rovine domnienky, nie je podložený ani výsledkami dokazovania v prípravnom konaní. Dodala, že v obžalobe sp. zn. Pv 332/20/2204-65 na str. 14 je uvedené, že žila z peňazí svojho muža. Súd v odôvodnení napadnutého uznesenia ďalej konštatuje, že „mala pri sebe väčšie množstvo, minimálne 74 bežných jednotlivých dávok drogy“. Uvedený údaj o počte dávok súd bez ďalšieho (a pred vykonaním dokazovania) prevzal z obžaloby, pričom počet „bežných jednotlivých dávok drogy“ uvedený v skutkovej vete obžaloby sp. zn. Pv 332/20/2204-65 je prevzatý zo záverov znaleckého posudku KEÚ PZ ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2021/1931 zo dňa 30. marca 2021. K tomuto obžalovaná uviedla, že jednak Tr. zák. pojem „bežná jednotlivá dávka“ drogy nepozná, ale používa pojem „obvyklá jednorazová dávka na použitie“, a navyše ustálenie počtu obvykle jednorazovej dávky na použitie a určenie množstva drogy, ktoré tvorí obvykle jednorazovú dávku na použitie, je právnou otázkou a právnym záverom, ktorý v zmysle § 145 odsek 1 druhá veta Tr. por. nie je oprávnený riešiť a vyslovovať KEÚ PZ v postavení znaleckého ústavu.

Obžalovaná ďalej poukázala na to, že doposiaľ nebola súdne trestaná, zopakovala, že si je vedomá právnej kvalifikácie skutku, pre ktorý je trestne stíhaná, je uzrozumená s trestnoprávnymi následkami svojho konania a je pevne a vážne rozhodnutá viesť riadny život. Od svojho zadržania spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní vo svojej trestnej veci, navyše z vlastného podnetu vypovedala 15. júna 2021 a pri tomto výsluchu poskytla informácie k trestnej činnosti drogovej i majetkovej a označila osoby, o ktorých vie, že sa podieľajú na drogovej trestnej činnosti a to aj predajom drog vo väčšom; ďalšie informácie k tomuto doplnila pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu 21. júna 2021 do záznamu o preštudovaní, kedy uviedla aj to, že je ochotná spolupracovať s políciou pri odhaľovaní drogovej trestnej činnosti keď bude na slobode. V prípade prepustenia na slobodu resp. neväzobného trestného stíhania má prísľub prijatia do zamestnania, pričom nástup do práce je možný po prepustení na slobodu. Zdržiavať sa bude na adrese trvalého pobytu a eventuálnu zmenu miesta pobytu oznámi súdu, pričom sa bude riadne dostavovať na všetky úkony pred súd.

S poukazom na najmä na

- svoj kritický postoj k stíhanej trestnej činnosti, ako aj k užívaniu pervitínu a jej rozhodnutie abstinovať od užívania drog;
  - jej snahu o nápravu a vedenie riadneho života, prejavujúcu sa už teraz jej správaním vo väzbe ako aj ochotou spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní pri odhaľovaní drogovej trestnej činnosti;
  - skutočnosť, že má v prípade neväzobného trestného stíhania zabezpečenú prácu a teda bude mať pravidelný príjem;
  - na závery znalkyne, že u nej sú priaznivé prognostické faktory ako napr. neprítomnosť zdravotných komplikácií závislosti, bez významnejšieho postihnutia osobnosti drogou, celková štruktúra osobnosti, relatívne vytvorené pracovné návyky;
- je obžalovaná toho názoru, že obava z pokračovania v trestnej činnosti sa už v súčasnosti nejaví akútnou a pravdepodobnou.

Obžalovaná skonštatovala, že v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu SR, väzba má byť využívaná ako ultima ratio a teda má byť používaná iba v prípadoch, kedy ju nie je možné nahradiť niektorým z miernejších prostriedkov v zmysle ustanovení § 80 a 81 Tr. por., ktoré požiadavky napokon reflektuje aj legislatívne prerokovaná novela Tr. por.

S poukazom na uvedené skutočnosti je obžalovaná presvedčená, že je u nej možné ďalšie trestné stíhanie neväzobné - keď je toho názoru, že dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. už nie je daný a dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. je podstatne oslabený, preto je možné nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por., pričom obvinená je ochotná sa podrobiť akýmkoľvek povinnostiam a obmedzeniam podľa § 82 ods. 1

Tr. por. (ktorými súd môže posilniť účel, ktorý by sa inak dosiahol väzbou) a tiež je ochotná podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami a hradiť náklady s tým spojené. V súvislosti s ust. § 80 ods. 2 Tr. por. tretia veta a existenciou výnimočných okolností prípadu poukázala na to, že spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní aj nad rámec skutku, pre ktorý je trestne stíhaná, z vlastného podnetu vypovedala 15. júna 2021 pred vyšetrovateľom a poskytla informácie k trestnej činnosti drogovej i majetkovej a označila osoby, o ktorých vie, že sa podieľajú na drogovej trestnej činnosti a to aj predajom drog vo väčšom; ďalšie informácie k tomuto doplnila pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu 21. júna 2021 do záznamu o preštudovaní, kedy uviedla aj to, že je ochotná spolupracovať s políciou pri odhaľovaní drogovej trestnej činnosti, keď bude na slobode. Týmto vyššie uvedenými okolnosťami sa podľa nej okresný súd nezaoberal a v odôvodnení napadnutého uznesenia sa nevysporiadal s tým, z akých dôvodov uvedené okolnosti nepovažoval za výnimočné okolnosti prípadu.

Na základe uvedeného v konečnom návrhu žiadala, aby Krajský súd v Trnave napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, že jej vypustí dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. zák., jej preventívnu väzbu jej nahradí podľa § 80 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. por. dohľadom probačného a mediačného úradníka a prepustí ju na slobodu za súčasného uloženia v zmysle § 82 ods. 1 Tr. por. jedného alebo viac primeraných obmedzení a povinností, eventuálne nariadi aj kontrolu technickými prostriedkami.

Prokurátor sa k písomne zdôvodnenej sťažnosti obžalovanej nevyjadril.

Spisový materiál bol riadne predložený Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie 27. júla 2021.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462

Krajský súd ako súd nadriadený po preskúmaní veci zistil, že sťažnosť proti napadnutému rozhodnutiu je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou - obžalovanou a v zákonom stanovenej lehote. Na podklade takto podanej sťažnosti následne preskúmal postupom podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým obžalovaná podala sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovanej nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu vyplynuli nasledovné skutočnosti.

Obžalovaná bola vzatá do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Piešťany z 27. februára 2021, sp. zn. 23Tp/4/2021, z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por. s tým, že väzba jej začala plynúť od 24. februára 2021 od 20:17 hod. a túto vykonáva v Ústave na výkon väzby Leopoldov. Zároveň sudca podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nenahradil jej väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. Voči cit. uzneseniu si v tom čase obvinená Martina Kučeráková Vavrová podala sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením zo 17. marca 2021, sp. zn. 5Tpo/8/2021, tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil v bode II. výroku a sám rozhodol tak, že sa podľa § 80 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. por. väzba menovanej dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza. Keďže si obhajcu obžalovaná nezvolila a vzatím do väzby u nej vznikol dôvod povinnej obhajoby, bola jej súdom za obhajkyňu ustanovená advokátka Mgr. Zuzana Jedličková (ďalej len obhajkyňa).

Naposledy bolo o väzbe obžalovanej rozhodnuté uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Piešťany z 1. júna 2021, sp. zn. 23Tp/9/2021, ktorý jej žiadosť o prepustenie z väzby podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol, taktiež zamietol jej žiadosť o nahradenie väzby písomným sľubom podľa § 80 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. por. a dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. por. Voči tomuto uzneseniu si obžalovaná sťažnosť nepodala. Do vydania napadnutého uznesenia išlo o posledné rozhodnutie o väzbe obžalovanej.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany podal 1. júla 2021 na Okresnom súde Piešťany obžalobu sp. zn. Pv 332/20/2204 na obžalovanú pre skutok, pre ktorý je väzobne stíhaná, ktorý je právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa ustanovenia § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., ktorý mala spáchať na skutkovom základe tam uvedenom.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že prokurátor podal v zmysle § 76 ods. 2 Tr. por. obžalobu v lehote viac ako 20 pracovných dní pred uplynutím základnej lehoty väzby.

Okresný súd následne vo veci prednostne nariadil termín výsluchu na 14. júla 2021, pričom o termíne upovedomil strany konania. Na výsluchu sa zúčastnili prokurátor, obžalovaná a jej obhajkyňa, obžalovaná bola vypočutá a následne bolo o jej väzbe rozhodnuté napadnutým uznesením, pričom rozhodnutie v plnom znení s odôvodnením a poučením súd uviedol v zápisnici o neverejnom zasadnutí, ktorú stranám po úkone riadne doručil. Súčasne vo veci určil termín hlavného pojednávania na 20. septembra 2021.

Pokiaľ teda ide o formálne podmienky spojené s rozhodovaním o väzbe, je evidentné, že tieto boli splnené.

Okresný súd postupoval správne aj vtedy, keď s obligatónym rozhodovaním o ponechaní obžalovanej vo väzbe spojil aj rozhodnutie o žiadosti obžalovanej o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú žiadosť si podala po podaní obžaloby dňa 7. júla 2021.

Pre úplnosť treba dodať, že z obsahu spisového materiálu neboli zistené ani neodôvodnené prieťahy v prípravnom konaní, ale ani v postupe súdu, ktorý predchádzal napadnutému uzneseniu. Nakoniec takéto prieťahy obžalovaná v sťažnosti ani nenamietala.

Vo vzťahu k materiálnym podmienkam väzby krajský súd zistil, že v štádiu po podaní obžaloby naďalej pretrváva dôvodné podozrenie, že sa dopustila konania, ktoré sa jej v obžalobe kladie za vinu. Pokiaľ ide o dôvodnosť podozrenia vo vzťahu k osobe obžalovanej, táto okrem jej vlastného priznania (priznáva distribúciu drog, no rozporuje žalované obdobie) vyplýva z dôkazov, na ktoré okresný súd v napadnutom uznesení poukázal. Žiada sa doplniť, že dôvodnosť podozrenia sa podaním obžaloby umocnila, pričom z odôvodnenia samotnej obžaloby je zrejmé, o ktoré dôkazy prokurátor svoju obžalobu opiera.

V tomto smere krajský súd dodáva, že pri rozhodovaní o väzbe sa nerozhoduje o vine či nevine páchatel'a, a preto sa dôkazy nevyhodnocujú takým spôsobom, ako je to v rámci meritórneho rozhodovania na hlavnom pojednávaní. Nevyžaduje sa tu požiadavka úplnej istoty, ale stačí, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie a pre ktorý bola vzatá do väzby, bol spáchaný a zároveň existuje dôvodné podozrenie, že ho spáchala obžalovaná.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu, skutok opísaný v skutkovej vete obžaloby nateraz vykazuje všetky zákonné znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák.

Pokiaľ ide o konštatovanie okresného súdu, že u obžalovanej sú dané dôvody tzv. útekovvej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., toto konštatovanie považuje krajský súd za vecne správne a zákonné, logicky a v dostatočnom rozsahu vyargumentované poukazom na konkrétne skutočnosti, ktoré okresný súd k týmto právnym záverom viedli. Argumentáciu obsiahnutú v napadnutom uznesení si krajský súd osvojuje a v podrobnostiach na ňu poukazuje.

Pokiaľ obžalovaná v sťažnosti namietala, že okresný súd u nej dôvody tzv. útekovvej väzby ustálil v kontexte hrozby uloženia vysokého trestu odňatia slobody a jej závislosti na pervitíne, pričom ona v zmysle záverov znaleckého posudku MUDr. Moniky Gregorovej netrpí žiadnymi negatívnymi faktormi v súvislosti so svojou závislosťou na pervitíne, k tomu krajský súd uvádza, že ide o námietku nedôvodnú. Dôvodná obava z úteku, skrývania sa, či vyhýbania sa trestnému stíhaniu u obžalovanej aj naďalej vyplýva z kombinácie dvoch skutočností. Jednak z hrozby vysokého trestu, keďže za žalovanú trestnú činnosť jej hrozí nepodmienečný trest odňatia slobody v rozpätí od 10 do 15 rokov (v zmysle ustálenej súdnej praxe sa za vysoký trest považuje 8 rokov odňatia slobody a viac) a tiež z jej dlhoročného užívania pervitínu, v ostatnom období na dennej báze.

Podľa názoru krajského súdu ani závery znaleckého posudku MUDr. Moniky Gregorovej č. 19/2021, na ktoré obžalovaná v sťažnosti poukazuje, nie sú spôsobilé na spomínaných úvahách nič zmeniť. Obžalovaná selektívne (cielené a v časti) poukazuje na tvrdenia znalkyne v posudku (že jej nenavrhuje uloženie ochranného liečenia, že u nej vidí priaznivé prognostické faktory, že nemá zdravotné komplikácie v súvislosti s užívaním pervitínu a pod.), pričom opomína z hľadiska posúdenia veci kľúčový fakt, že znalkyňa u nej skonštatovala prítomnú rozvinutú závislosť na pervitíne. A práve táto rozvinutá závislosť predstavuje podľa názoru krajského súdu potenciálne riziko z hľadiska jej ďalšieho správania,

nakoľko osoby dlhoročne závislé od drog môžu pod vplyvom hrozby vysokého trestu konať neuvážene resp. nevyspytateľne. Na týchto záveroch nič nezmení ani vynútená abstinencia obžalovanej od drog počas výkonu väzby, či jej sľuby, že drogy viac užívať nebude a na slobode sa podrobí dobrovoľne liečeniu.

Aj závery okresného súdu o tom, že u obžalovanej sú dané dôvody tzv. preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. považuje krajský súd za vecne správne a zákonné.

Tu opäť okresný súd v napadnutom uznesení logicky a v dostatočnom rozsahu vyargumentoval, ktoré konkrétne skutočnosti ho viedli k záveru o existencii dôvodov preventívnej väzby. Túto argumentáciu si krajský súd v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ňu poukazuje.

Žiada sa doplniť, že ani podľa názoru krajského súdu nie je u obžalovanej obava z možného pokračovania v trestnej činnosti nijakým spôsobom hypotetická alebo iluzórna. Naopak, je reálna a vyplýva z kombinácie jej osobných pomerov (obvinená trpí rozvinutou závislosťou na pervitíne), charakteru žalovanej trestnej činnosti (závažná drogová trestná činnosť) a spôsobu jej realizácie (systematický (nie ojedinelý) predaj drog viacerým osobám po dlhší čas). Vyššie uvedené skutočnosti vo svojom súhrne podľa názoru krajského súdu podporujú obavu, že by v prípade prepustenia z väzby na slobodu pokračovala v páchaní drogovej trestnej činnosti.

Pokiaľ obžalovaná v sťažnosti namietala, že finančne nie je odkázaná na predaj pervitínu a v minulosti ani nebola, lebo si vedela zarábať aj legálne brigádou, resp. ju živil manžel, ide o námietky nedôvodné. Z oficiálnych údajov vyplýva, že pred vzatím do väzby bola nezamestnaná a tvrdenia obžalovanej, že mala príjem z brigády 200 eur mesačne a tiež ju živil manžel ostávajú dosiaľ nepodložené. Na druhej strane, ak by aj tieto tvrdenia obžalovanej boli pravdivé, tak možno skonštatovať, že nie sú spôsobilé rozptýliť dôvodnú obavu z pokračovania v trestnej činnosti, nakoľko z vlastných slov obžalovanej vyplýva, že pervitín mala predávať napriek tomu, že na to finančne nebola odkázaná. Preto ani príslub stabilného zamestnania obžalovanej ako zdroja legálneho príjmu do budúcnosti nie je spôsobilý rozptýliť dôvodnú obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti. Rovnako túto obavu nie sú spôsobilé rozptýliť ani priznanie sa k stíhanej trestnej činnosti a jej oľutovanie, ani napomáhanie OČTK pri objasňovaní inej trestnej činnosti, ktoré okolnosti však môžu byť zohľadnené pri rozhodovaní v merite veci, ak budú v konaní preukázané.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky obžalovanej, že sa doterajším výkonom väzby polepšila, uvedomila si nesprávnosť svojho konania, že nebude nikam utekať ani pokračovať v páchaní trestnej činnosti, že bude od drog abstinovať, ide len o subjektívne tvrdenia obžalovanej, ktoré na existencii dôvodov väzby, ako boli konštatované vyššie v texte, nie sú podľa názoru krajského súdu spôsobilé nateraz nič zmeniť. Súčasne tieto tvrdenia nemožno považovať za písomný sľub obžalovanej, o ktorom by bolo treba rozhodnúť, keďže to neuvádza samotná obžalovaná, ale za ňu jej obhajkyňa.

Nakoniec ani z jej vzorného správania sa vo výkone väzby nemožno v rámci aktuálneho rozhodovania o väzbe obžalovanej vyvodzovať žiadne ďalšie závery, keďže je elementárnou povinnosťou obžalovanej dodržiavať podmienky výkonu väzby.

Krajský súd v súvislosti s tzv. preventívnou väzbou pripomína, že jej zmyslom je zaistiť osobu obvineného, u ktorej existuje dôvodná obava vyplývajúca z konkrétnych skutočností, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. Uvedený väzobný dôvod sa v určitej miere odlišuje od zvyšných dvoch väzobných dôvodov a je založený na predpoklade, že účelom trestného stíhania je i predchádzanie trestnej činnosti. Pri rozhodovaní o väzbe sa nevyžaduje úplná istota, že obvinený bude konať podľa § 71 Trestného poriadku, ak nebude vzatý do väzby. Na rozhodnutie o väzbe preto postačuje, že táto hrozba s prihliadnutím na konkrétne skutočnosti je reálna (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. marca 2012, sp. zn. 5Tost 7/2012).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd vyhodnotil sťažnostné námietky obžalovanej ohľadom materiálnych dôvodov jej väzby ako nedôvodné.

Pokiaľ ide o možnosť alternovať väzobné stíhanie obžalovanej dohľadom probačného a mediačného úradníka, okresný súd postupoval správne, keď túto variantu preskúmal z úradnej povinnosti a dospel aj k správne právnemu záveru o nemožnosti takejto alternácie väzby. V napadnutom uznesení následne okresný súd jasne, stručne a zrozumiteľne uviedol, prečo väzbu obžalovanej dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil.

S predmetnými úvahami okresného súdu sa krajský súd stotožňuje. Aj podľa názoru krajského súdu vyplýva záver o nemožnosti alternovať väzbu obžalovanej najmä z charakteru a závažnosti trestnej činnosti, okolností prípadu a osoby obžalovanej ako to rozviedol okresný súd v napadnutom uznesení. S prihliadnutím na objektívne možnosti realizácie dohľadu mediačného a probačného úradníka pri tomto

druhu trestnej činnosti a predpokladaný efekt sa táto forma nahradenia väzby javí aj krajskému súdu ako nedostatočná a neadekvátne.

Za správny prvok v rozhodovaní okresného súdu treba považovať aj to, že posúdil možnosť nahradenia väzby obžalovanej, stíhanej za obzvlášť závažný zločin, postupom podľa § 80 ods. 2 Tr. por.

Podľa § 80 ods. 2 veta tretia Tr. por., ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 3 písm. a) až c) alebo e), alebo obvinený bol vzatý do väzby podľa odseku 3 alebo podľa § 81 ods. 4, možno záruku alebo sľub prijať alebo uložiť dohľad, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu.

Z cit. ust. je zrejmé, že ak je obžalovaná stíhaná pre obzvlášť závažný zločin (ako v posudzovanom prípade) možno jej uložiť dohľad probačného a mediačného úradníka len vtedy, ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Okresný súd takéto výnimočné okolnosti nezistil a dodal, že prísľub zamestnania pre obžalovanú v prípade jej prepustenia na slobodu takouto výnimočnou okolnosťou nie je, s čím sa krajský súd stotožňuje.

Za dôvodnú považoval ale krajský súd sťažostnú námietku obžalovanej, že sa okresný súd nevysporiadal s tým, z akých dôvodov nepovažoval za výnimočné okolnosti prípadu jej spoluprácu pri odhaľovaní drogovej a majetkovej trestnej činnosti iných osôb. Takúto odpoveď obžalovanej okresný súd skutočne neposkytol.

Tento nedostatok preto krajský súd sám napravil a k danému uvádza, že ide o okolnosť, ktorá na rozhodovanie o väzbe nemá žiaden vplyv. Spoluprácu obžalovanej pri odhaľovaní inej trestnej činnosti, ak bude v konaní riadne preukázaná, bude možné (ako už bolo vyššie v texte uvedené) eventuálne zohľadniť v rámci rozhodovania v merite veci.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel krajský súd k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne a zákonné, preto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovanej ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.